Варна, Събота, 25 Априлий 1892.
Брой 12

ЦѢНИ.
За абониранье на вѣстника:
За година . . . . . . 10 л.
„ 6 мѣсеца . . . . 5 л.
„ въ странство за година 15 л.
„ старъ брой . . . 50 ст.
За обявленията:
1) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за цицер. редъ 20 ст.
„ 1 стр. „ „ „ 1 л.
„ другитѣ стр. „ — 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за цицер редъ—50 ст.
„ 1 „ „ „ „ 3 л.
За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстѫпки.
АБОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢДПЛАТА
Записваньето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на текущето шестмѣсечие.

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всичкитѣ права на свободата сѫ основани на правдата; за туй първата длъжность на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕССЪ:
За писма статии и ръкописи:
До Редакцията.
За **пари** (въ бонове и записи)
До П. Бобчевский
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помѣщава въ **домъ Бобчевский, № 335, срѣщу Централната градска градина.**

Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения, щомъ не сѫ отъ специалнитѣ й дописници.

Неупотрѣбенитѣ рѫкописи се врѫщатъ, ако се платятъ пощенскитѣ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубений брой, но току слѣдъ получаваньето на слѣдующий брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издатель
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е взела за правило да не испълнява никакви порѫчки, които не сѫ придружени съ стойностьта.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуванье.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА
ЗА IV-ТА ГОДИШНИНА НА
„ИСКРА“
НАУЧНО-ЛИТЕРАТУРНО СПИСАНИЕ
Излиза всѣкий мѣсецъ, въ обемъ отъ 10 печатни коли на гол. 4-ни.
ПРОГРАММА:

1) Романи, повѣсти и разскази, оригинални и прѣводни; 2) Народни умотворения: пѣсни, прѣдания, поговорки и прч.; 3) Популярни статии по всичкитѣ клонове на науката; 4) Научни новини; 5) Статии по въспитанието; 6) Критический и библиографический отдѣлъ; и 7) Бесѣди на „ИСКРА“.

Годишния абонаментъ си остава пакъ сѫщия при уголѣменъ обемъ.

За България **12 лева** За странство **16 лева**

На ученицитѣ се прави отстѫпка 2 лева.

Абонамента се приема **само годишенъ и прѣдплатенъ** съ пощенски бонове или пощ. записъ. **Пощенски и гербови марки не се приематъ.**
КОЙТО СЪБЕРЕ 10 АБОНАТИ ВЪ ПРѢДПЛАТА, ЩЕ ПОЛУЧИ 1 ГОДИШНО ТЕЧЕНИЕ ДАРОМЪ.

Въ четвъртата си годишнина ще слѣдва продължение отъ **V-та книжка на „Минжлото“ отъ Ст. Заимова,** която послѣдния има добрината да ни отстѫпи цѣлата за обнародвание, а тъй сѫщо ни се обѣща да ни испроводи биографиитѣ и портретитѣ на по-важнитѣ дѣйци-революционери прѣзъ въстанието.

Освѣнъ това, отъ първата книжка се започва печатаньето на прочутия романъ на Т. М. Достоевский, — **„Братия Карамазови“.** Тоя романъ ще се печата на особни коли, форматъ на „Искра“, съ особна номерация тъй щото въ края на годината да може да се подвърже на отдѣлно.

АТАНАСЪ П. КРАЕВЪ

(АДВОКАТЪ).

Извѣстявамъ на всички приятели и клиенти, че Руссенский Аппелативенъ Сѫдъ ме е призналъ за пъленъ адвокатъ, съ зачисление като повѣренникъ при Шуменский Окрѫженъ Сѫдъ.

Слѣдователно, имамъ вече правото и приемамъ съ най-голѣмо усърдие да водѭ и защитявамъ дѣла отъ всѣкакъвъ характеръ, както прѣдъ сѫдилищата въ Шуменский окрѫгъ, така сѫщо и при другитѣ въ княжеството.

Сѫщеврѣменно съобщавамъ, че и за напрѣдъ оставамъ да адвокатствувамъ съ досегашния си другарь, г. *Христа Тодоровъ,* юристъ отъ Женевскийтѣ Университетъ, бивший сѫдия и прокурорь въ Шуменъ, Пловдивъ, и пр.

Бѣднитѣ защитяваме безплатно.

Ат П Краевъ.

(1—242—1)

ДОБРИЧСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1306

На основание рѣшението на съвѣта отъ 11 того подъ № 11 ст. III Добричското Градско Общинско Управление, има честь да извѣсти на интересующитѣ се, че прѣзъ настоящата година мѣстнийтъ панаиръ, който става на край града, ще се открие на 25-й Май и ще трае до 10-й Юний включително.

гр. Добричъ, 20 Априлий 1892 год.

Кметъ **Ж. Поповъ**

(1—245—1) Секретарь **А. Кондовъ**

ФРАНЦУЗИНЪ ЗА БЪЛГАРИЯ.

Ще е интересно, мислимъ, да се прочете слѣдньото за публичната рѣчь, която, споредъ в *„л' Енделандамъ Ремоа“* отъ 27 м. Мартъ и *„ла Бюлгари“* отъ 10 т. Априлъ, е произнесълъ въ гр. Реймсъ професорътъ на славянскитѣ езици у *Колежъ де Франсъ* въ Парижъ г-нъ **Луи Леже.**

Залата на историческия градъ била прѣпълнена съ слушатели.

Прѣдставенъ на публиката отъ прѣдсѣдателя на Реймский клонъ на *Французский Съюзъ,* г-нъ Леже се обявилъ честитъ, гдѣто е дошълъ въ Реймсъ да послужи на едно образователно дружество, което прѣслѣдва толкозъ полезна и благотворителна цѣль, и на което, казалъ, ималъ честьта да е и той членъ.

Послѣ професорътъ описалъ първото си пѫтуванье въ България, въ едно врѣме, когато у насъ желѣзници още нѣмало. Не е за исказванье, казва Реймский листъ, съ какво въсхищение, съ какви цвѣтове Г-нъ Луи Леже ни описа своитѣ впечатления отъ пѫтуваньето си въ тогавашна България, нейния изглѣдъ, нравитѣ на жителитѣ й, пъстряйки описанията си съ плѣнителни анекдоти, чърти отъ любопитни нрави и духовити мисли. Втората часть на сказката на учения славистъ и българофилъ имала за прѣдмѣтъ толкозъ малко извѣстната въ Франция история на България. Тая история Г-нъ Леже ѭ изложилъ въ главнитѣ й чърти; той показалъ на слушателитѣ съ интерессантни и убѣдителни документи на рѫка, че България е била едно врѣме, въ срѣднитѣ вѣкове, велика империя на Балканския полуостровъ, и че ако тя днесь иска да живѣе самостоятелно-народно, да се отърве отъ русското влияние, слѣдъ като ѭ избави Россия отъ Турското владичество, причината е, гдѣто тя (България) има право на независимость, споредъ славното си минжло; „ето защо не бива да й се прѣчи да се счита въ правото си за това.“

Като въсхвалява понататъкъ учения ораторъ за твърдѣ много интересната му сказка и като казва, че е неописуемо задоволството, което тя докарала на слушателитѣ, Реймский листъ завършва статията си тъй:

„Да се ограничимъ сега да поменемъ за едно скѫпоцѣнно свѣдѣние, което ни даде ораторътъ върху едно *съкровище, което владѣе Реймската библиотека: священната книга, върху която, въ деня на коронясваньето имъ, французскитѣ царье простирали рѫка да се закълнятъ, е Български* **документъ**, *едно Евангелие писано въ срѣднитѣ вѣкове на Български езикъ,* донесено въ Реймсъ слѣдъ дълга одиссея, на която първитѣ станции сѫ били Цариградъ и Римъ.

„Множество прожекции чрѣзъ оксидрическа свѣтлина на любопитни и рѣдки документи и глѣдки на България правѣхѫ още по привлѣкателна рѣчьта на г-на Луи Леже.

„Ораторътъ, въ заключение на рѣчьта си, изяви съжаление, гдѣто нѣма почти никакви французски училища въ България и свърши съ горѣщъ аппелъ въ полза на дружеството *Французский Съюзъ,* като исказа мнѣние, че Франция има най-голѣмъ интересъ да распространи езика си и че гдѣто французский езикъ отива, тамъ отиватъ и всичкитѣ французски произведения.

„Въсторженитѣ единодушни рѫкоплѣскания на слушателитѣ показахѫ краснорѣчиво на оратора, какъвъ споменъ си занесе всѣкой отъ тая незабравима вечеринка.

„Слѣдъ рѣчьта, настоятелството на *Французский Съюзъ,* къмъ което се бѣхѫ присъединили Общинското Управление и нѣколко членове на Общинский Съвѣтъ, се събра въ кабинета на г-на Реймский кметъ и г-нъ ораторътъ бѫде приетъ тамъ.

„Налѣто шампанското вино, г-нъ Д-ръ Хаиро, Реймский кметъ, вдигнѫ тостъ. Той напомни, че градътъ Реймсъ е приемалъ много пѫти французски знаменитости, но той никога не е билъ ималъ до днесь честьта да приеме единъ професоръ отъ *Коллежъ де Франсъ.* Той благодари съ избрани думи, въ името на Реймскитѣ жители, оратора, който—каза—ни откри историята на България и породи у насъ симпатии за Българския храбръ народъ (vaillant peuple). Благодарѭ, каза още кметътъ, като прѣдставитель на града, и гдѣто ни научи, че Реймската градска библиотека притѣжава въ книгата за коронясваньето (livre du sacre) едно съкровище отъ неоцѣнима стойность, и пи за здравьето на г-на Луи Леже.

Г-нъ Луи Леже отговори, като изрази благодарностьта си за приема, който му се направи и пи здравица за града Реймсъ“.

Нека обадимъ за онѣзи наши читатели, които не знаѭтъ обширно французската география, че Реймсъ (Reims, Ренсъ) е единъ красивъ градъ, съ академия, статуя на Лудвика XIV и хубави булеварди, лѣжащъ въ окрѫжието Марнъ (Marne), имѣющъ по-вече отъ 60,000 жители, и че въ великолѣпната Съборна готическа църква (направена въ 13 й вѣкъ и украсена при главний си входъ съ 600 статуи), отъ 1179 година сѫ се коронясвали французскитѣ царье.

К. Жеевъ.

ПОЛОЖЕНИЕТО НА НАШИТѢ СѪДИИ.

> La justice est la loi des lois,
> la souveraine des souveraines“
>
> Royer-Collard.

Най-разумното и най-гениалното създание на човѣка е *сѫдътъ.* Сѫдътъ е най-якгата твърдина, о която се опира развитието на човѣчеството; той е единственниятъ най-мощенъ укротитель на человѣшкитѣ страсти. Историята свидѣтелствува, че тамъ, гдѣто не е имало сѫдилища, владало е ерючното право, тамъ всичко е прѣкланяло глава прѣдъ грубата сила. Примѣритѣ сѫ излишни и за насъ ще бѫде достатъчно да се повърнемъ само петнайсеть години назадъ. . . Тѫзи безспорна истина е накарала отъ памти-вѣка всички народи, които добрѣ познавали и познаватъ своитѣ интереси, да отдадѫтъ най голѣмо прѣдимство на сѫдебнитѣ власти и днесь въ всѣка образована и напрѣднѫла държава найвърховната власть е сѫдебната власть, органитѣ на която вездѣ и всѣкога се ползуватъ отъ най-голѣмитѣ почести и уважения на всѣкиго; сѫдиитѣ въ другитѣ държави сѫ обезпечени на службата си до животъ отъ човѣшката злоба, отъ всѣкакви гонения и прѣслѣдвания; тамъ положението на сѫдиитѣ е опрѣдѣлено отъ особни закони и чрѣзъ това е запазенъ тѣхниятъ авторитетъ. Иначе всѣко правосѫдие ще бѫде иллузорно: обществото има нужда отъ сѫдъ, за да избѣгне всичкитѣ нелѣпости на саморасправата; въ всѣка распра една отъ странитѣ непрѣмѣнно ще бѫде крива, а пъкъ ако е тя нѣкой силенъ и влиятеленъ господинъ, трѣбва и сѫдиитѣ, които сѫ го осѫдили, да бѫдѫтъ обезпечени отъ неговата вражда и интриги. (Хората сѫ егоисти и малцина сѫ ония, у които, бидейки осѫдени, не би се появила искрица отъ вражда, а въспитателитѣ още много вѣкове ще има да се трудѭтъ доклѣ искоренѭтъ човѣшкиятъ егоизмъ). Иначе сѫдията ще се страхува и ще отсѫди не по съвѣстьта си, а въ такъвъ случай и неговото прѣдназначение нѣма смисълъ. Обществото ще бѫде обезпечено отъ произвола на силнитѣ само тогава, когато има и сѫдии, които, бидейки сами обезпечени, ще го закрилятъ съ своята власть; ония, на които сѫ драги безредицитѣ и произволътъ, сами ще се обуздаватъ, като съзнаватъ своето безсилие прѣдъ силната власть на обезпеченитѣ сѫдии; само такива сѫдии могѫтъ да бѫдѫтъ гаранция за свободата, за личната и имотна сигурность на гражданитѣ.

Тия важни въпроси другѫдѣ сѫ вечь отдавно уредени; а у насъ? — У насъ, за жалость, сѫдията е най-изоставениятъ държавенъ чиновникъ въ всѣко отношение — абсолютно въ всѣко: нашиятъ сѫдия може да бѫде прѣмѣстенъ, измѣстенъ и уволненъ безъ никакъвъ сѫдъ „въ полза на службата“ или „да се има прѣдъ видъ за друга служба“ и за това е често достатъчно да бѫде само *наклѣветенъ* отъ нѣкого, който, напр, е изгубилъ нѣкое неправо дѣло или по нѣкои свои лични съображения. Добрѣ е още, ако е сѫдията на служба въ столицата, гдѣто началството е близско и може скоро да се оправдае; а пъкъ, ако е той негдѣ изъ дълбоката провинция, трѣбва вѣчно да стои на щрекъ и съ страхъ и трепетъ да очаква всѣка Софийска поща и не дай Боже да получи на свое име нѣкой министерски пакетъ . . . Не знаемъ (нашитѣ управници по добрѣ сѫ длъжни да знаѭтъ) кои сѫ причинитѣ, но фактъ е, че между сѫдии и администратори сѫществува твърдѣ остръ антагонизъмъ, който злѣ се отражава на държавния строй и на служебния интересъ и, за чудо, за запазваньето на този сѫщи интересъ винаги почти се слага на жъртвеника беззащитниятъ сѫдия. Думата ни е за провинцията; въ столицата е малко по другояче. Тамъ интригитѣ не тъй лесно минуватъ. За да се увѣрите въ истинността на това, не ви трѣбва голѣмъ трудъ: разгърнѣте страницитѣ на „Държавенъ Вестникъ“ и ще видите, че отъ прѣмѣстенитѣ и уволненитѣ държавни чиновници, по всичкитѣ отдѣли, около 70% сѫ сѫдии и то почти исключително изъ провинцията. Ние познаваме сѫдии, които въ продължение на десетина годишна служба сѫ прѣмѣствани около петнадесеть пѫти безъ никакво повишаванье (ако не съ понижаванье) и всѣки пѫть тѣхнитѣ семейства сѫ биле горко расплаквани, а сами сѫдиитѣ хиляди пѫти сѫ се раскайвали за гдѣто сѫ се рѣшили да се посвятѭтъ на туй—само по себе твърдѣ свято—дѣло.

Дълго ли врѣме още ще се протака тая безредица у насъ? — Единъ отъ прѣдишнитѣ г. г. Министри на Правосѫдието ни отговаряше на този въпръсъ така: законъ за несмѣняемостьта на сѫдиитѣ у насъ е за сега още прѣдврѣменъ, защото не всички отъ тѣхъ заслужватъ да бѫдѫтъ такива. — Освободѣте недостойнитѣ! — Нѣмаме още съ кого да ги замѣстимъ, а слѣдъ десетина години, ако отворимъ юридически факултетъ, това ще може да стане. — Значи: »истѫкахъ си платното, ритамъ ти кросното“ . . . но това ще бѫде несправедливо. И Романия и Гърция получихѫ свободата си, когато, подобно намъ, нѣмахѫ подготвени сѫдии; но тия двѣ държави постѫпихѫ малко по-справедливо.

И тъй, за несмѣняемостьта на сѫдиитѣ у насъ, както виждате, още не мислѭтъ. А защо поне не имъ се даде възнаграждение такова, каквото тѣ заслужватъ? Заплатитѣ на нашитѣ сѫдии не могѫтъ и да се сравнѭтъ съ заплатитѣ на другитѣ чиновници (исключаваме учителитѣ). Възнаграждението се дава споредъ труда, а на кого отъ чиновницитѣ трудътъ може да се сравни съ труда на сѫдията, кой отъ другитѣ чиновници носи тежката отговорность на сѫдията, прѣдъ съвѣстьта си и прѣдъ обществото? —Всичкитѣ чиновници работѭтъ *точно опрѣдѣлено* врѣме (не по-вече отъ 6 — 8 часа въ день), а сѫдията често работи *непрѣкъснѫто* по нѣколко денонощия и *никога* по-малко отъ 6—8 часа въ день; единъ сѫдия, за да приготви едно (на глѣдъ *никакво*) дѣло, трѣбва (това е безусловно) да се рови въ всевъзможни книги и законници, да изучава теорията и установената практика, да попълни празднотата на нашитѣ закони по въпроса; подиръ това ще трѣбва да разглѣда дѣлото въ сѫдебно засѣдание, което твърдѣ често може да трае цѣлъ день, а по нѣкога два дни; слѣдъ това издава резолюция, която отнема други нѣколко часа и, най-сетнѣ, трѣбва да мотивира рѣшението, като го придружи съ всички подробности по обстоятелствата на дѣлото и за това, ако е послѣдното по-сложно, единъ день не е достатъченъ. Всичко това става писменно и трѣбва да бѫде най-сериозно обмислено, за да бѫде убѣдително и да хармонира съ съвѣстьта на сѫдията. Сѫдията винѫги и вскѫдѣ чувствува, че всички негови рѣшения непосрѣдно се коснуватъ до честьта, имота и живота на гражданитѣ, а въ сѫщо врѣме той добрѣ знае, че и самъ той е човѣкъ, и като такъвъ не е непогрѣшимъ, и има дѣла, по които и при най-твърдо убѣждение рѫката на сѫдията потреперва когато подписва рѣшението . . . За любопитство, сравнѣте неговитѣ подписи въ смъртнитѣ присѫди съ ония въ обикновеннитѣ му писма или други помаловажни книжа и веднага ще съглѣдате едно твърдѣ отличително и характеристично различие между тѣхъ. Кой другъ държавенъ чиновникъ носи такова брѣме на рамената си? И за този тежъкъ трудъ, за всички тия морални мѫки, на сѫдията се дава едно нищожно възнаграждение отъ около триста лева мѣсечно (съ одържкитѣ заедно), които при днешната скѫпотия едва достигатъ за хлѣбъ насущний, а отъ него се изисква да поддържа и семейство, да помага на бѣдни, да подкрѣпя и всевъзможни благотворителни цѣли . . .Ще-не ще той трѣбва да прибѣгне къмъ заеми и да се вмъкне въ дългове, а това е червъ, който вечно те безпокои съ своето гризенье, безъ да имашъ възможность да го прѣмахнешъ. Ний не знаемъ какъвъ е билъ критерията за распрѣдѣлението на заплатитѣ между чиновницитѣ отъ различнитѣ отдѣли, но виждаме, че между тия заплати съразмѣрность никаква не сѫществува, като се вземе прѣдъ видъ важностьта на службата и положението на отдѣлнитѣ чиновници, опрѣдѣлено отъ законитѣ, тѣхниятъ трудъ и тѣхнитѣ права и длъжности, като такива. Единъ окрѫженъ прокуроръ, напр., който е натоваренъ съ тежката отговорность, като блюститель на закона, и е споредъ закона шефъ на полицията и пръвъ и непосрѣденъ заповѣдникъ на полицейскитѣ чиновници, получава само около 350 лева мѣсечно (съ одръжкитѣ заедно, които не сѫ малки), когато *нему подвластниятъ* градски началникъ получава 25 лева повече! Това е само единъ примѣръ, а такива можемъ да ги изброимъ много повече, ако направимъ сравнение между гражданскитѣ и военнитѣ чиновници. Ний съ това не претендуваме да се намалѭтъ заплатитѣ и на другитѣ, но имаме право да настояваме да се увеличѭтъ заплатитѣ и на сѫдиитѣ (разбираме и прокурорнтѣ) съразмѣрно съ труда имъ и съ тѣхната тежка отговорность. Врѣме е вечь отдавна да се распрѣдѣлѭтъ всички наши чиновници по разреди и да имъ се плаща споредъ разреда, като се поставѭтъ на едно отъ първитѣ мѣста сѫдебнитѣ чиновници, защото тѣ сѫ, които заематъ първо мѣсто въ държавния строй, тѣ сѫ, които сѫ натоварени съ най-тежкото брѣме и съ най-тежкитѣ задължения отъ всичкитѣ чиновници, и тѣ сѫ, на които е дадено да упражняватъ най-голѣмата властъ въ държавата: — „la justice oblige les gouvernements comme les sujets, et les gouvernements absolus comme les gouvernements libres. Il n' y a point de la nécessité contre la justice, parce que, selon les belles paroles de Bossuet, il n' y a point de droit contre le droit“ (Royer-Collard). Съгласява ли се съ тия истини сегашното положение на нашитѣ сѫдии? — Надъ това нека се позамислѭтъ нашитѣ компетентни власти. Ний сме убѣдени, че тѣ нѣма да откажѫтъ правотата на нашето мнѣние и ще побързатъ да изгладѭтъ и този щърбелъ на държавния строй. И врѣме е вечь. До сега само единъ законъ за пенсии е изданенъ; но и той, безъ особенъ *законъ за чиновницитѣ*, самъ по себе, не може да има твърдѣ важно значение. При това, не се знае още какъ ще се прилага законътъ за пенсиитѣ, защото правилникътъ още не е обявенъ; а говори се, че споредъ този правилникъ пенсията на всѣки персиониранъ чиновникъ (макаръ и двайсеть години да е прослужилъ) щѣла била да се спира, ако той, бидейки освободенъ отъ служба, *залови нѣкое самостоятелно занятие*. Но това е само мълва и ний не вѣрваме въ нейната основность, защото справедливо спрямо чиновницитѣ правителство никога не би издало правилникъ противорѣчивъ на най-основнитѣ начала, върху които е поставенъ самийтъ законъ, и защото никой не може да откаже правото на пенсионирания чиновникъ да иска ползата отъ капитала, който е одържанъ отъ заплатата му прѣзъ врѣмето на неговата служба и който, бидейки увеличенъ съ сложни лихви, ще дава тъкмо такъвъ приходъ, какъвто е и размѣрътъ на пенсията. Одържкитѣ съ лихвитѣ имъ сѫ капиталъ на чиновника и, независимо отъ своето самостоятелно занятие, той има безспорно право да се ползува и отъ него, т. е., да располага съ лихвитѣ. Най-сетнѣ, ний не допущаме възможностьта на такъвъ правилникъ и за това, защото това би било равносилно съ заповѣдь спрямо пенсиониранитѣ само да се истѣгатъ — да ядѫтъ и пиѭтъ на готово, безъ да работѭтъ що-годѣ. Възможно ли е това?

Варна, 17 Априлъ.

Justus.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВѪТРѢШНИ

— *Агентътъ ни, Г-нъ* **Ат. Д. Вангеловъ**, *тръгва за събиранье абонаментитѣ на вѣстника изъ Южна България. Молимъ г. г. абонатитѣ си да се расплатѭтъ нему. Той записва и нови прѣдплатени абонати.*

— Обѣщаната история на парапълувното българско дружество въ Цариградъ прѣзъ 1862 -- 1863 година г. г. абонатитѣ ни ще получѫтъ въ отдѣленъ брой до свършването на годишнината на вѣстника, за допълнение на двата непълни броя прѣзъ Февруарий.

— Оплаквѫтъ ни се, че съ неизлѣзваньето на правилника за приспособлението на закона, съ който се заповѣдва да се промѣнѭтъ турскитѣ тапии на български, не могло да се върши продажба съ турски тапии; особенно се страхуватъ тия, които сѫ купили недвижимости отъ турци, а тия послѣднитѣ искали да се прѣселѭтъ.

— Споредъ обявлението на Добричското Кметство, Добричкий панаиръ тѫзи година ще се отвори на 25 Май и ще трае до 10 Юний.

МѢСТНИ.

Забавителната вечеринка *на 18-й Априлий т. г въ Варна.*

И дѣвическата държавна гимназия въ града ни даде забавителна вечеринка, както знаѭтъ вече читателитѣ ни, въ полза на фонда за подпомаганье бѣдни ученички. Мѣстата бѣхѫ раздадени.

Ако почнемъ да расправяме по-подробно върху испълнението на программата ѝ, ще трѣбва да напишемъ много хвалби, а това излѣзва прѣкалено. Поне не чухме ни единъ човѣкъ, който е присѫтствувалъ на вечеринката, да не е задоволенъ повече отъ всѣки другъ пѫть. Види се, отъ една страна, многото врѣме за приготовления и упражнения, отъ друга -- умѣньето сѫ се събрали наедно.

Споредъ программата, имаше *смѣсенъ* хоръ. Този хоръ се състоеше отъ около 30 души, учителки, ученички и учители, управлявани отъ учителя г. Ив. Ивановъ. Китката отъ славянски пѣсни, съставена, ако се не лъжемъ, отъ И. Иванова; „Дѣ е България?“, отъ Вазова, и „Davorija“ Зайцъ — бѣхѫ испѣти прѣвъсходно. Всѣкой пѫть хорътъ биваше повръщанъ съ „bis!“ и отъ първото мѣсто на залата се чухѫ нѣколко гласа „Браво!“ — Имаше и *ученически* хоръ, отъ около 30 ученички, които испѣхѫ „Ночевала тучка золотая“ пакъ сполучливо. Дѣтската пантомима „Петелешка“, като оставимъ влиянието, което може да произвежда на 8 -10 годишни ученици и ученички, бѣше испълнена прѣвъсходно. До колкото разбрахме, обучението на пантомимата е била оставена на грижата и труда на държавната учителка г-ца Руссевичъ. Групата състоеше отъ 8 пáри (16 дѣца). Ученичката М. Андрѣева декламира „Крали Марко“, народна българска пѣсень. Г-жицата бѣше прѣкѫсвана три пѫти съ шумни рѫкоплѣскания, които тя напълно заслужаваше. -- На пиано свирихѫ г-цитѣ: ученички Д. и К. Карловски на 4 рѫцѣ, сама Д. Карловска, учителката Сарджева, А. Бенда и Е. Калвокоресси. Послѣднитѣ получихѫ букети отъ дружеството. Особенно приятно чувствование даде свиреньето въ 4 рѫцѣ на двѣ пиана отъ г-жицитѣ Сарджева и Калвокоресси. Г-нъ А. Митовъ и въ тѫзи вечеринка разсмѣ публиката съ нѣкои шеговити капризни чърти по рисованието. Той изрисува по-напрѣдъ лице ухилено, както се казва, до ушитѣ, и слѣдъ туй съ нѣколко бързи чърти обърнѫ това сѫщото ухилено лице на плачуще въ дълбока скърбь. Той изрисува още и друга глава . . . Г-нъ Митовъ въ тѫзи вечеринка рисува все глави: нарисува лице, изражающе „най-високата степень на ужаса“ и друго лице „отъ земния рай, каквото всѣкий може често да вижда всѣкѫдѣ“. То бѣше отначало една огромна круша съ широчината си на долу, а постави очи, вежди, носъ, уста, очърта брадичката, като остави твърдѣ широка гуша подъ брадичката, и на върха прѣсѣче за опрѣдѣление шапката надъ главата. Фигурата прѣдаваше тъй единъ безгриженъ тъпакъ, каквито твърдѣ много се срѣщатъ въ русскитѣ иллюстрации за помѣщицитѣ и кръчмаритѣ . . .

Съ една дума, послѣдната забавителна вечеринка отъ учителитѣ и учителкитѣ въ града ни бѣше вѣнецъ на вечеринкитѣ отъ този зименъ сезонъ, не исключая и живата картина.

Дай Боже здравье за до година съ още по-сполучливи и тъй приятни забавления!

— Минѫлата недѣля, по поканата на Г. Кмета ни, събранитѣ въ залата „Съединение“ граждани съставихѫ настоятелство на тукашенъ клонъ отъ дружеството „Кирилъ и Методий“. Съставътъ е този: почетенъ прѣдсѣдатель Негово В. Прѣосвещенство Митрополитъ Г-нъ Симеонъ, прѣдсѣдатель по право кметьтъ, *Г. Колони*, и членъ по право Архиерийский намѣстникъ, свещенникъ *Енчо*; а избрани съ тайно гласоподаванье г. г. *Величко Христовъ*, *Кръстю Ив-Мирский*, *Д-ръ Ивановъ*, лѣкарь отъ окрѫж. болница, *Ив. Ивановъ*, държавенъ учитель, и *Ив. Обрѣшковъ*, главенъ народенъ учитель.

Имало записани и основни членове, но остава да съобщимъ списъка имъ идущий пѫть, като и мислимъ, че още се записватъ.

— Въ четвъртъкъ, Георгиевъ-день, къмъ 10 часа пр. пл., при пристанището въ града ни имаше парадъ на мѣстнитѣ войски. Едно голѣмо множество народъ присѫтствуваше. Г-нъ комендантътъ, Подполковникъ Тошевъ, съ една кратичка рѣчь поздрави войницитѣ съ праздника на военния орденъ. Продължителни „урра!“ отъ войницитѣ. Вечерьта въ Залата „Съединение бѣше дадено отъ г. г. офицеритѣ по случай на праздника угощение съ дансъ, което трая до късно прѣзъ нощьта.-

— Варненската Окр. Постоянна Коммиссия е издала едно печатно окрѫжно въ голѣмъ форматъ къмъ г-да кметоветѣ на този окрѫгъ и членоветѣ на окр. съвѣтъ. Въ окрѫжното се кани населението да се заеме сериозно съ участието си въ идущето изложение, като се прѣпорѫчва и съставянието на комитети въ всѣка община, за да подбуждатъ интерессъ и желание въ срѣдата на населението за посѣщение Пловдиското изложение. Освѣнъ това Коммиссията иска отъ г. г. Кметоветѣ да увѣдомѭтъ до 15-й Юлий за лицата, съ занятията имъ, които сѫ рѣшили да видѭтъ изложението.

Желали бихме, щото прѣдмѣтното окрѫжно да се прочете внимателно и отъ всѣкиго въ окрѫга.

— Негово В. Прѣосвещенство Митрополитъ Г-нъ Симеонъ тръгнѫ за Столицата този Вторникъ, за да присѫтствува на *редовната* сессия отъ Св. Синодъ, която се открива тамъ.

—Съборната трипрѣстолна църква въ града ни ще се освещава това лѣто, на 15-й Августъ.

ПИШѪТЪ НИ ОТЪ:

Разградъ. Цѣла траги — комедия! Изъ нашитѣ села вече хаджии се посрѣщатъ (поклонницитѣ отъ Св. Гора). Въ с. с. Сѣново и Дрѣновецъ се посрѣщнѫхѫ новитѣ имъ хаджии съ „добрѣ дошли!“, съ викове, прѣпускания коньe, съ гърмежи отъ револвери, пушки . . . . А слѣдъ 10-15 минути избухнѫ силенъ пожаръ и изгорѣхѫ: двѣ плѣвни, една кѫща и единъ сайвантъ. Благодарение на кмета и случившия се конни стражарь, пожарътъ се ограничи само надъ запаленитѣ, инакъ цѣло село можеше да изгори твърдѣ лесно.

Сѫщий день сѫщо посрѣщанье на хаджии имаше и въ с. Хюсенча, но и това село не останѫ назадъ. И тамъ се запали плѣвнята на даскала Ю. Петковъ.

Иди сега, та мълчи на тия хаджийства!

Анхиело. Тукашниятъ Гръцки Митрополитъ по Пасхата е счелъ за необходимо да даде нѣколко наставления на *паството си*. Между другото, проповѣдвалъ е, да се не работи никаква работа прѣзъ четвъртъцитѣ на 7-тѣ недѣли слѣдъ пасхата, за да не би да валяло градъ, а да имало берекетъ. Това е проповѣдвалъ въ черквата и въ дома си на прѣдставителитѣ на земледѣлцитѣ. – Ний не вѣрвахме да се проповѣдватъ такива калугерски диватни отъ прѣосвещенний Василий, който има претенции на ученъ мѫжъ и, ужь, Д-ръ на Философията. Доволно! Анх. гърци, потънѫли до уши въ груби суевѣрия и дебело невѣжество, иматъ нужда отъ съвсѣмъ други проповѣди.

— Прѣосвещенний Г. Гервасий (управл. Слив. Епархия) се е распоредилъ да станѫтъ избори за черковни настоятели всѣкѫдѣ изъ епархията му, а въ нашия градъ — не! Каква е тѫзи работа? Да не се принуждаваме да мислимъ по на широко?

Карнобатъ. Отъ испратенитѣ отъ Бургазската Окр. Постоянна Коммиссия плугове, система „Сакъ“ по единъ за всѣка селска община, нѣкои още се търкалятъ въ едно влажно и нечисто помѣщение при тукашното окол. управление. Казва се, че селскитѣ общини не сѫ идвали да ги приематъ. Нѣкои отъ тия плугове сѫ ръждясали, та станѫли негодни за употрѣбление, споредъ мнѣнието на свѣдущи по тая часть лица. Подобрява се, значи, земледѣлието по насъ.

Странникъ.

Провадия. Отъ нѣколко дни се говори изъ града, че при прѣдаванието на десятъка отъ Провад. и Новоселска околии станѫли нѣкакви погрѣшки при мѣреньето, и като се извѣстило въ Варна, дошълъ единъ фин. чиновникъ, който намѣрилъ грѣшката: Децималътъ, съ който се теглила храната, ималъ единъ *топузъ*, който не билъ неговъ, а на другъ децималъ. Случило се . . . За туй тегленьето не бивало вѣрно, т. е. купувачътъ печелялъ по нѣщо отъ всѣки децималъ. — Кой е кривъ за топуза — любопитно е да се знае, както и да ли ще се повърне взетата повече храна на хората.

— Въ с. Невша е валѣлъ силенъ дъждъ съ градушка. Загуби значителни: 10-на дребни и едри добитъци били завлечени и удавени и една кѫща съсипана Сѫщо е имало силенъ дъждъ съ градушка въ с Ясѫ-тепе, но загубитѣ незначителни.

ИЗЪ НАШИТѢ ВѢСТНИЦИ.

„Нашето Първо Изложение“. Въ прѣдпослѣдния си брой бѣхме дали писмо отъ Кюстендилъ по женското дружество въ него градъ за изложението и бѣхме казали, че не би трѣбвало дружеството да взема пари отъ окрѫжната коммиссия за изложението, а да харчи дружественни пари. В. *„Нашето Първо Изложение“*, като заема това, дава своето мнѣние, че не е грѣшка, гдѣто дружеството се е обърнѫло за материални срѣдства до Окр. коммиссия, а дѣятелностьта на това женско дружество било достатъчно да изрази участието на Кюстендилскитѣ дами въ изложението, защото отъ Пловдивски и столични дами нито толкова нѣмало.

Щомъ е така, щомъ Столичнитѣ и Пловдивскитѣ (завиратъ се подъ перото и думитѣ: Варненскитѣ и пр. и пр. . . .) нито толкова не правѭтъ,—тогазъ, само по себе си, Кюстендилскитѣ дами стоѭтъ доста високо. Право, ний не знаяхме, че Столицата и Пловдивъ нѣматъ женски дружества за тѫзи цѣль, а прѣдполагахме сѫществуването имъ като 2+2=4.

Да, ако вѣстникъ почне да изобличава нашитѣ такива българки, които знаѭтъ *само* въ кой магазинъ какво модно се продава, сърдѭтъ се и казва се, че било *дертове*! Трѣбва, слѣдователно, да мигаме, защото ще се докачи нѣкоя голѣма кокона . . . И *„Нашето Първо Изложение“* има, въ такъвъ случай, пълно право да защити Кюстендилското женско дружество, като се задоволява все пакъ отъ труда му. *„Нашето Първо Изло-*

Търговски цѣнорасписъ

(Справки чрѣзъ Администрацията).

	л.	ст.
Кафе, I качество, килограммъ	2	20
„ II „ „	2	—
„ III „ „	1	95
Захаръ торба, I качество, килограмма	—	50
„ „ II „ „	—	50
„ касса I „ „	—	60
Свѣщи Белгийски „	1	20
Пиперъ черъ „	1	15
Капела „	1	10
Карамфилъ „	1	40
Орисъ Английски, чувалъ	31	50
„ Ризонъ „	51	50
„ Женевски „	47	—
„ Японски „	43	—
Чай редовенъ касса	19	—
Кола Белгийска	14	—
Гасъ касса	5	20
Жамове касса	15	00
Стомана „	27	-
Калай килограммъ	2	90
Нишадъръ „	1	—
Телени гвоздей варелъ	9	70
Шведско желѣзо килограммъ	—	30
Желѣзо Мъхл. нал. вр.	7	-
„ Шина килограммъ	—	21
Бѣла тенекия касса	22	50
Масло Мит. I качество килограммъ	0	95
„ Критско „	0	85
Леблеблии „	—	39
Гроздье „	—	30
Маслини „	—	50
Циментъ Английски варелъ	12	—
Кюселе Тулонъ I качество килограмма	3	80
„ „ Микетъ „	3	30
„ Сантаринъ I „	4	40
„ тънко табанъ астаръ „	2	30
Кюселе Жен. I качество „	3	30
„ II „ „	3	—
„ Турино II „ „	3	40
„ Етекъ Английско „	1	70
Видело Кохкъ I качество „	9	20
„ „ II „ „	8	10
Вид Кохкъ Марк. С Н. А к. *12* *14* *16* *18*		
килото л. зл. 10·60, 10·35, 10·10, 9.85 ст.		
„ „ „ Марк. В „ „ 9.85, 9·60, 9·35 —		
Лустринъ С Н А I к. *2 а* *3 а* *4 а* *5 а*		
дузината 115 130 140 150 л. зл.		
„ „ Ефларе „ 105 115 *125* 137 „ „		
„ „ Медие „ 90 100 106 115 „ „		
Ваката Франц. Екстра к. 16 18 к.		
килото л. зл. 7.40 7.10		

	л.	ст.
„ цепенъ (Шпалтъ) килото л. зл. 2·80		
Телятинъ сантрачъ „ „ „ 4.60		
Маракинъ Франц. Марс. I к. к-о *10*, *11*, *12*, *13*		
дузината л. зл. 105, 115, 120, 135		
„ „ Микстъ „ „ 85, 90, *95*, 105		
Прежда кавракъ No. 18/24 I цѣна	11	10
„ „ „ 18 „ „	10	60
„ „ „ 18/20 „ „	11	—
„ „ „ 22/24 „ „	12	—
„ „ „ 24 „ „	12	—
„ „ „ 18/24 II „	11	—
„ „ „ 18 „ „	10	50
„ „ „ 18/20 „ „	10	70
„ „ „ 22/24 „ „	11	30
„ „ „ 24 „ „	11	30
„ „ „ 8/12 I „	9	80
„ „ „ 8/14 „ „	9	90
„ „ „ 10/14 „ „	10	—
„ „ „ 12/14 „ „	10	—
„ „ „ 14 „ „	10	80
„ „ „ 8/12 II „	9	20
„ „ „ 8/14 „ „	9	30
„ „ „ 10/14 „ „	9	40
„ „ „ 12/14 „ „	9	40
„ „ „ 14 „ „	9	50
„ „ „ 4/12 III „	8	20
„ „ „ 8/14 „ „	8	30
„ „ „ 12/14 „ „	8	30
„ „ „ 14 „ „	8	40
„ Сул. небел. „ 4/8 I „	8	—
„ „ „ „ II „	7	60
„ беленъ „ 4/14 I „	9	40
„ „ „ „ II „	9	20
„ Кастъръ „ 12/16 I „	12	—
„ „ „ 18/24 „ „	13	20
„ „ „ 24 „ „	13	60
„ „ „ 28/36 „ „	17	60
„ „ „ 32/36 „ „	18	—
„ Суланъ синъ „ 4/14 I „	13	40
„ „ кафе „ „ „ „	12	—
„ „ аленъ „ „ „ „	14	40
„ „ зил. и ж. „ „ „ „	12	—
„ „ кав. синя „ „ „ „	14	20
„ „ Боялия разна „ „ „	14	—
Тиря 3 к. 9 либри No. 18/24 I цѣна	14	40
„ „ „ „ „ „ II „	12	20
„ „ 7 „ „ „ I „	10	40
„ „ „ „ „ „ II „	10	—
Американъ отъ 6 до 12 либри I „	1	—
„ „ „ „ „ „ II „	—	90

жение“ иска да каже: „бе и пари ще ви дадемъ за прѣдмѣтитѣ, ами гдѣ сте, българки!“

Именно за туй, ний оттегляме писаното си за Кюстендилскитѣ дами, па даже отгорѣ казваме и едно „pardon!“ само и само за да не попрѣчимъ да се явжтъ още женски дружества.

ВЪНШНИ

Египетъ. Въ г. Портъ-Саидъ е станжлъ голѣмъ бунтъ противъ Евреитѣ. Тригодишното момиченце на жената на гърка Хаджи Бавелеуса се изгубва. То е играело съ нѣколко други момиченца на площадътъ прѣдъ синагогата, и кога го потърсва майката, съсѣдитѣ ѝ казали, че го видѣли прѣди малко да го води единъ евреинъ. На плачътъ на майката се събрали масса гърци и като узнали гдѣ живѣе евреина, цѣлата тълпа обкржжила домътъ му и съ заплашванье искали да имъ прѣдаде момичето. Евреинътъ ги увѣрявалъ, че това е клѣвета, но гърцитѣ нахълтали въ домътъ му и подиръ дълго търсенье, момичето било намѣрено въ една отстранена стая съ една стара еврейка, която му припятствувала да вика. Тогава гърцитѣ подмѣтватъ хозяина на дома и добрѣ му налагатъ кокалитѣ. Идва полиция, която съ голѣма сила едва успѣла да отърве Евреина полумъртавъ отъ ржцѣтѣ имъ и да го прѣпрати въ болницата, но самата тълпа, която е била на нѣколко хиляди и до крайность разерена, е не могла да распилѣе. Губернаторътъ е издалъ заповѣдь да се обгради еврейската махала съ воененъ кордонъ. Евреинътъ, у когото се е намѣрило момиченцето, умрѣлъ; други трима сж сжщо на смърть. Споредъ най послѣднитѣ извѣстия, ожесточението помежду гръцскитѣ колонии се продължавало.

ЗАСТРАХОВАТЕЛНИТѢ ДРУЖЕСТВА.

Научаваме се, че тия дни пристигнжли въ Русе нѣкои чиновници изъ Букурещъ, агенти на Ромжнскитѣ Застрахователни дружества въ България, които били пратени съ цѣль да направжтъ една заобиколка изъ нѣкои по главни градове въ България. Както се говори, тѣзи чиновници били натоварени съ миссия отъ Главнитѣ Управления на Д-та „Романия“ и „Национала“ да даджтъ нѣкои инструкции на своитѣ агенти въ България. Тѣзи инструкции, ако и да държжтъ тайно и въ затворени писма, всѣкий единъ българинъ знае, че състоятъ въ това: да се конкурира, колкото е възможно, съ дружеството „България“ и да не се жалжтъ никакви срѣдства, та да можжтъ да го компрометиратъ още отъ самото му начало.

Планътъ на тѣзи чиновници на Д. „Романия“ и „Национала“ е доста добъръ, но не знаемъ да ли ще може да се осжществи; защото както се учимъ, повечето агенти на Д. „Романия“ и „Национала“ въ България, като българи, прѣдпочели да напустнжтъ прѣдставителството на чуждитѣ дружества и приели да бждатъ агенти на Българското Дружество. Другитѣ агенти, които още не сж си дали оставка, като считали за срамъ да прѣдставляватъ и за напрѣдь чужди дружества, зимали мѣрки за да прѣкъснжтъ смѣткитѣ си съ чуждитѣ дружества и да ги напуснжтъ.

Пжтници, които пристигатъ изъ разни градове, расказватъ, че по всички мѣста българскитѣ граждани се споразумевали да хвърлжтъ застрахователнитѣ полици на чуждитѣ дружества и да застраховатъ движимитѣ и недвижимитѣ си имоти на Първото Българско Застрахователно Дружество „България“.

Случаятъ е сгоденъ за агентитѣ и пжтующитѣ изъ България инспектори и ревизори на чуждитѣ дружества. за да констатиратъ този фактъ и да се убѣдятъ вече, че въ България нѣма до сегашния келепиръ, че българинътъ е въ състояние да покаже прѣдъ свѣта, че и той може до върши по възможности онова, що вършжтъ другитѣ народи и че, най сетнѣ, Българинътъ не иска да храни чужденцитѣ, а ще работи за себе си.

Чуждитѣ Дружества, които експлоатиратъ отъ нѣколко години България, не трѣбва да се сърдятъ на мѣркитѣ, които зиматъ спрямо тѣхъ българскитѣ граждани, защото всѣкой знае, че щомъ се появи нѣкой сериозенъ споръ, тѣ ще се крижтъ задъ капитулациитѣ, на които сме се наситили отдавна.

ГОТОВИТѢ ЕВРОПЕЙСКИ ДРѢХИ.

Българската журналистика се помжчи, на нѣколко пжти, да прокара въ интелигентнитѣ наши хора обичь къмъ мѣстнитѣ платове за облѣкло, но, явно е, не може да влияе и то главно за туй, че европейскитѣ дрѣхи били по-евтини, а както се изрази нѣкой въ в. „*Свобода*“, още и били по-хубави, красиви, деликатни тия европейски платове. Съ една дума, вкусътъ на нашия интелигентъ не се удовлетворявалъ съ нашитѣ платове, и кесията му не пущала по-вече пари, когато европейскитѣ дрѣхи и платове били съ по-износна цѣна.

Нека, най послѣ, нашитѣ платове да сж по-груби, нека да сж по-скжпи, нека да сж не хубави. Да поговоримъ тогава за европейскитѣ дрѣхи само.

Всѣкой е [illegible], че, когато дойде нѣкой голѣмъ праздникъ или, напр., Великъ-день, Коледа и др., хиляди-хиляди хора сж се облѣкли отъ глава до крака съ европейски костюми, купени отъ магазинитѣ за готови дрѣхи. И всѣкой мисли, че е купилъ износно, ефтино или хубаво облѣкло. Между туй болшинството на търговцитѣ за готови дрѣхи (въ 90% процента евреи) най-безсъвѣстно мамятъ своитѣ мющерии, като имъ даватъ ужь хубава стока, кълнжтъ се, убѣждаватъ въ името на всичкитѣ святии отъ небето че дрѣхата е най-чиста, „фина“ вълна, и всевъзможни други хвалби и убѣждения. Такива *търговци*, нѣма съмнение, по-вече подхождатъ на пладнѣшки вагабонти, но въ туй не е работата: тѣ прѣдаватъ своитѣ фалшиви памучни и прѣправени стари платове съ цѣната на хубавия вълненъ платъ, като съ нищожната отстжпка отъ истинската цѣна на вълненъ платъ, показватъ, че евтино продаватъ хубави дрѣхи отъ *вълненъ* платъ! И съ туй конкуриратъ на нашитѣ дѣйствително вълнени платове и събиратъ хиляди наполеончета, грѣшни пари. Питаме: колко души разбиратъ какъвъ платъ купуватъ? И не вѣрва ли нашия българинъ въ подлитѣ увѣрения отъ тия своего рода търговци, че платътъ е добъръ? Като погледнете вещо на купенитѣ у хората готови дрѣхи, ще се убѣдите, че 80%, най малко, сж вече измамени по най-възмутителенъ начинъ. Измамени сж именно ония, които вече вѣрватъ, че европейскитѣ дрѣхи по-евтино излѣзватъ, а че слѣдъ 2—3 мѣсеца (често и до 10 дни) дрѣхата се е обърнжла на парцалъ — това не е въ смѣтка, а казва се, че той много дерѣлъ дрѣхитѣ!

За измама въ купуванье-продаваньето има наказание съ затворъ; законътъ счита за опозорително прѣстжпление измамата. Но гдѣ е гаранцията, за да не бжде човѣкъ измаменъ? Нѣма я никаква, съвсѣмъ никаква, а направѣте повърхностна смѣтка и ще видите, че **минимумъ 100,000 души се мамжтъ по нѣколко пжти** въ годината! Вагабонтинътъ-търговецъ увѣрява и се кълне, че дрѣхата е чиста вълна, а послѣ, слѣдъ носенье, като излѣзе памучна, оправдава се, че и той я купилъ за вълнена. Идѣте въ сждъ, той ще се закълне, ако щете, че не ви е казвалъ „вълнена“ и ще потвърди съ обяснение, че, макаръ и да продава, не разбира вълна ли е, смѣсена ли е, памучна ли е! — Ако всичко това влиза въ прѣдѣлитѣ на търговската честь — ний тънѣемъ, но има ли капчица честь въ таквази търговия?

По тжзи причина, да се вѣрва на търговската честь на продавача на готови дрѣхи, безъ съмнение е равно на измамванье. А това вече не е търговия. Другъ е въпросътъ, ако единъ прѣдмѣтъ има цѣна висока, по всеобщитѣ търговски условия, но съвсѣмъ другъ е—когато прѣдмѣтътъ се продава за първо качество, безъ да е това истина.

Ако надникнемъ въ европейскитѣ магазини въобще, ще се убѣдимъ, че продаванниятъ прѣдмѣтъ принадлѣжи къмъ извѣстно сравнително качество, че прѣдмѣтътъ е отъ положително извѣстни съставни части, обявени на всеобщо знание, било въ етикета, било въ нарочни обявления, и ако се докаже, че обявеното е лжжа, прѣдвижда се наказание. Освѣнь това, европейскитѣ магазини иматъ и обявена цѣна за продаваемитѣ си стоки и въ много мѣста даже всичката търговия върви съ свършена цѣна, безъ *пазарлжкъ*.

Като има прѣдъ видъ тия дѣйствително търговски дѣйствия въ Европа, человѣкъ се възмущава отъ нашитѣ продавачи на европейски дрѣхи. За 2 ст. експлоатация по продажбата на хлѣба викаме и правимъ наркъ, за мѣсо и прч. продукти — сжщо, а когато ни скубжтъ безбожно и прѣстжпнически едни безсъвѣстни евреи, които все намѣрватъ въ каква търговия да се заловжтъ, та да богатѣжтъ — тогазъ мълчимъ! Или малко скубенье е то, когато ни взематъ за облѣкло двойно и тройно и ний току даваме съ довѣрие!

Ний се чувствуваме длъжни да поискаме намѣсата на държавната полиция въ тия явни прѣстжпления. Тия измами трѣбва да се ограничжтъ, а г да купувачитѣ—и сами да спомагатъ; защото явно е, че само по този прѣстжпенъ начинъ сполучва съсипителната конкуренция отъ европейскитѣ готови дрѣхи надъ нашитѣ мѣстни платове. Ако се прѣсмѣтне колко готови отвънъ дрѣхи се продаватъ у насъ, цифрата на износа на паритѣ ни излѣзва твърдѣ внушителна. Ако не можемъ исцѣло да изгонимъ тжзи търговия, поне не трѣбва да се мамимъ и да ставаме за смѣхъ на безсъвѣстни търговци, като имъ даваме глупаво паритѣ си. Истина е, че купувачътъ не трѣбва да се мами, но нема за туй трѣбва да се търпи вагабонството? Защо се крижтъ поне цѣнитѣ, а не сж обявени, като се поставятъ, разбира се, расходътъ и процентната печала?

КНИЖНИНА

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията слѣднитѣ нови книги и списания:

1) „**Сѣмейно съкровище**“ (Домашна енциклюпедия). Книга потрѣбна за въ всѣко семейство и за всѣкиго. Часть първа. Свитъкъ IV. Съставилъ и издава *А. П. Дѣлевъ.* София. Печатница на „Либералний Клубъ“. 1892.

2) „**Изворъ**“, иллюстровано мѣсечно списание за ученици и ученички. Кн IV. Редактори: *Ив. Ивановъ* и *Т. Ц. Трифоновъ.* **Абонаметъ:** за година 5 лева. **Съдържание.** I а). *Христосъ Въскресе.* Стихотворение отъ Т. Ц. б). *Много звани, малко избрани.* Расказъ отъ Т. Ц. Т в). *Дѣца съ велика душа.* Три расказа отъ Горбуновъ-Посадовъ. 1. Дъщерята на единъ китайски чиновникъ. 2 Хромото момче. 3 Християнка. г) *Вълкъ и Лисица.* Басня отъ И. А. Крилова. Прѣв. Т. Ц. Т. II Биографията на *Савва Стойковъ Раковски.* Съставилъ В. Ш. *Въ царството на пѣсъка* Географически расказъ отъ Надежда Шведова. б). *Нѣщо за Австралия.* Прѣв. отъ р. И. II. VI. *Изъ науката и живота:* а) Лабиринти. б). Плайвазъ (моливъ на пръста. V. *Научни занимания:* Атмосферното налѣганье б). Кибритенъ мостъ. VI. *Игри и задавки:* Оригиналенъ звънецъ б). Свиньетѣ и кошарата. в). Задавка-фокусъ г) Задавка 4 *Библиография. Корреспонденция.* **Картини:** 1). Портрета на Савва Стойковъ Раковски. 2) Къмъ баснята: „Вълкъ и Лисица“. 3). Главний Павильонъ въ 1-то Бълг. Изложение въ Пловдивъ. 4, 5). Къмъ статията: „Въ царство на пѣсъка“. 6, 7). Къмъ статията: „Лабиринти“. *Малки образи:* 8). Плайвазъ (моливъ) на пръста. 9. Атмосферното налѣганье. 10). Кибритенъ мостъ. 11) Свиньетѣ и кошарата.

СМѢСЬ.

Подвиженъ пожаренъ телефонъ. Лондонското телефонно дружество е устроило подвиженъ телеграфъ, назначенъ исключително за пожарнитѣ команди. Съ помощьта на такъвъ телефонъ може да се направжтъ непосрѣдствении съобщенията между дѣйствующитѣ въ пожара и централнитѣ противопожарни учрѣждения. Всичкийтъ товаръ се състои отъ телефонния ковчегъ, жицата и ковчежето съ звънеца. Като пристигне командата на мѣстото на пожара, телефонътъ се свързва съ най-близския сигналенъ постъ и по този начинъ могжтъ да изисквать едноврѣменно резерви на пожара или да се отдѣля часть за дѣйствующа на другъ пожаръ команда. Първитѣ опити съ подвиженъ телефонъ сж направени въ Глазговъ и сж се оказали напълно сполучливи.

УРОЦИ НА ФРЕНСКИ.

Г-нъ **Ж. САНТО**, дипломиранъ профессоръ на френски езикъ, училъ се въ Парижъ, има честь да съобщи на почитаемата публика, че дава уроци.

Желающитѣ се умоляватъ да се отнесжтъ до него (III участъкъ II-о *51*) или до коафьора на Негово Ц. Височество, г-на Ангела Ивановъ.

Варна, 9-й Априлий 1892 г.

12—234—2

КЪМЪ Г-НА РОМИЛОСЪ Х. ГЕОРГИУ.

Прочетохъ обявлението ви у „*Черно Море*“ отъ 18 Априлий 1892. Чуди се, че търсите бона за 55-тѣ лири т., когато отъ по-вече отъ двѣ години знаете, че азъ го притежавамъ, а вий още не ми плащате стойностьта му.

Варна 25 Априлъ 1892 год.

Антонъ Пашевъ.

1—224—1.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаний, *Ахмедъ Исмаиловъ*, фабрикантъ на тютюнь въ гр. Варна, улица „*Набережна*“ No 141, като узнахъ, че нѣкои други фабриканти на тютюнь, безъ да се бояжтъ отъ наказанието, на което могжтъ да подпаднжтъ, си позволили да употрѣбяватъ на пакетитѣ си моитѣ фабрични марки, *два петла съ панделка, привилигированъ „Пѣтелова“*; или образа само на единъ пѣтелъ, съ надписъ отгорѣ тютюнена фабрика **Ахмедъ-ага** и отдолу: *улица Набережна No 141, Варна*, запазвайки си правото да възбудж углавно прѣслѣдване противъ таквизито, моля многобройнитѣ си почитаеми мющерии да не считать никой пакетъ съ тютюнь или съ цигари, че е отъ моята фабрика, ако нѣма върху пакета и етикета съ фирмата ми *Ахмедъ-ага* или

АХ. ИСМАИЛОВЪ.

Варна, 4 Априлъ 1892 г.

(2—223—2)

„БЪЛГАРИЯ“

Първо Българско Застрахователно Дружество въ гр. Руссе

Утвърдено съ Височайши Указъ № 134 отъ 23 Августъ 1891 год.

(Привилегировано съ законъ, приетъ отъ VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II та му редовна сессия, въ XXXIII-то засѣдание на 7-й Декемврий м. г. и утвърденъ съ Височайши Указъ N-о 234 отъ 15 Декемврий с г.)

Основенъ капиталъ 1,000,000 лева златни, внесенъ напълно

Главното Управление на Дружеството има честьта да обяви за всеобщо знание, че приема застрахованието на движими и недвижими имоти срѣщу загуби и поврѣди отъ пожаръ по най-износни условия и цѣни

Прѣдставитель на Дружеството въ ст. София е Господинъ **Г. НАЙДЕНОВЪ**

АГЕНТИ НА ДРУЖЕСТВОТО:

Г. Г.	Братия Дрѣнски	Пловдивъ
„	Ст. Нидѣлковъ & С-ie	Търново
„	Жековъ, Илиевъ & С-ie	Разградъ
„	Василъ Морфовъ	Ст.-Загора
„	Т. Арнаудовъ & Кузевъ	Габрово
„	Г. Т. Дюлгеровъ	Бѣла
„	Кота Балабановъ	Вратца
„	Бр П А Петрови	Осм-Пазаръ
„	Злати Л. Карагетлиевъ	Казанлжкъ
„	Хр Неновъ	Троянъ
„	Цановъ & Филиповъ	Видинъ
„	Никола Нѣдковъ	Нова-Загора
„	Цвѣтанъ Ц Тодоровъ	Ломъ

Г. Г	Ив. А. Михаиловъ	Варна
„	Ангелъ Петровъ	Свищовъ
„	Димитръ Русевъ	Силистра
„	Ив. Мишайковъ	Тат.-Пазарджикъ
„	Д. А. Буровъ	Гор.-Орѣховица
„	Юрданъ Поповъ	Никополъ
„	Мазничевъ & Клисурски	Берковица
„	Георги и Нѣдко Цочеви	Дрѣново
„	Х. Гребенаровъ & Синове	Кюстендилъ
„	Бр. П Никифорови	Ловечъ
„	Селвелиевъ & Момовъ	Добричъ
„	Я. Чучарковъ & С. Богдановъ	Провадия
„	Крьстю М Диловски	Орхание

Г. Г.	Василъ Двоcяновъ	Руссе
	Шумен. Търг. Дружество	Шуменъ
„	Димитръ Дионисиядисъ	Бургасъ
„	Минчо Пешевъ	Севлиево
„	Х. Ив. Димитровъ	Тутраканъ
„	Бр. М. Астарджиеви	Карлово
„	Хараламби Ив. Палазовъ	Ески-Джумая
„	Иванъ Василевъ	Ямболъ
„	Желѣзъ Д. Желѣзовъ	Айтосъ
„	Ат. Хр. Ючьорманский	Балчикъ
„	Бр. М Тошкови	Трънъ

(10 - 165—6)

ОТКРИТА ПОДПИСКА
НА ИЛЛЮСТРОВАНИЙ ЖУРНАЛЪ

НИВА

за 1892 г., съ 12 тома разни съчинения на първостъпенни списатели. Албумъ съ 10 картини, 12 Парижски моди и 12 чъртежа за кроение и шиение.

Цѣна 10 рубли (27 лева).

Намиратъ се и минжлогодишни вѣстници.

КУЗУНИ & C-ie

Прѣдставитель на Европейски вѣстници въ **Ямболъ** (България).

(12—195 - 4)

ПАПАГАЛЪ

ПРѢВЕЖДА СЕ НА БЪЛГАРСКИ
РИСУВАНА ПОЛИТИКА

Годишенъ абонаментъ 11 лева, за шесть мѣсеца 6 лева.

КУЗУНИ & C-ie

Прѣдставитель на европейски вѣстници въ **Ямболъ** (България).

(12—196—4)

ОТЪ ЧИТАЛИЩЕТО „НАПРѢДЪКЪ“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 20

Настоятелеството на Читалището „Напрѣдъкъ“ въ г. Шуменъ, има честь, да обяви, че слѣдующитѣ билети спечелихж отъ лотарията, която се тегли на 6-й того:

1)	Билетъ	No.	743	печели златенъ часовникъ;
2)	„	No.	702	„ една дузина столове;
3)	„	„	917	„ два сръб. трисвѣщника;
4)	„	„	173	„ машина за шевъ;
5)	„	„	963	„ единъ креватъ;
6)	„	„	952	„ сервисъ за сладко;
7)	„	„	268	„ единъ самоваръ;
8)	„	„	867	„ „ стененъ часовникъ;
9)	„	„	282	„ едно оглѣдало;
10)	„	„	213	„ двѣ ламби;
11)	„	„	337	„ единъ коворъ и
12)	„	„	686	„ една мастилница.

Приканватъ се притежателитѣ на горнитѣ билети, да си прѣдставжтъ билетитѣ въ читалището и получжтъ спечеленитѣ прѣдмѣти.

Гр. Шуменъ, 8 Априлий 1892 год

Прѣдсѣдатель: **В. Н. Кожухаровъ**

Секретарь: **В. Пеневъ**

(1 — 241 — 1)

ОТЪ СЖДЕБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАРН. ОКР. СЖДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1097

Подписанний, Ивановъ, Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ, на Провадийский участъкъ, на основание чл. чл 1004, 1009, 1010, 1021, 1025 и 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдньото трикратно публикуванье настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, слѣдъ двѣ недѣли ще почне продажба и ще се продължи 31 день и съ 10 дневенъ срокъ съ право наддаванье 5 % въ гр. Провадия ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлѣжащи на Мехмедъ М. Пехливановъ отъ с. Невша, а тѣ сж: 1) Нива отъ 9 декара називаема „Срутена пещера“ оцѣнена за 45 лева; 2) Нива отъ 4 декара називаема „Коякъ“ — 8 лева; 3) Лозе отъ 3/4 декара називаемо „Хасанасъ“ — 15 лева; 4) Нива отъ 4 декари називаема „Бааларъ йолу“ — 40 лева; 5) Нива отъ 4 декари називаема „Бувазъ икъкъ — 64 лева; 6) Нива отъ 5 декари називаема „Калдъръмъ Тарла“ — 30 лева.

Тѣзи имоти се намиратъ въ землището на с. Невша.

Тѣзи имущества ще се продаджтъ за удовлетворение искътъ на Авадия Несимовъ и бр. отъ Провадия по испълнителний листъ No 1099 отъ 7 Юлий 1890 год. на Провадийский Мирови сждъ състоящъ се отъ остатокъ отъ сумата 2955 гроша.

Наддаваньето ще почне отъ оцѣнката.

Интерессующитѣ се могжтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присжтственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

Гр. Провадия, 8-й Априлъ 1892 г.

Помощ. Сждебенъ Приставъ: **Ивановъ.**

(3—238—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ .096

Подписанний, Ивановъ, Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Варненский Окр Сждъ, на Провад. участъкъ, на основание чл. чл. 1004 1009, 1010, 1025 и 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че отъ послѣдньего трикратно публикуванье настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“. слѣдъ двѣ недѣля ще почне продажба и ще се продължи 31 день и съ 10 дневенъ срокъ съ право наддаванье 5 % въ г. Провадия ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлѣжащи на Хасанъ Гафаровъ отъ Провадия, които се намѣрватъ въ землището на гр. Провадия, а именно: 1) Лозе отъ три декара въ мѣстностьта „Паша кьошкю“ при съсѣдитѣ отъ двѣ страни гора, Тодоръ Андрѣевъ и Исмаилъ Фанинъ, оцѣнено за 60 лева; 2) Лозе отъ 1 1/4 декари въ мѣстностьта „Паша кьошкю“ при съсѣдитѣ: Петръ Странджевъ, Малчо Атанасовъ и гора, оцѣнена за 20 лева.

Тѣзи имущества ще се продаджтъ за удовлетворение искътъ на Илия Димитровъ отъ Провадия по испълнителний листъ No 8128 отъ 17 Септемврий 1886 г. на Провадийский Мировий сждъ състоящъ се отъ 932 гроша и разноскитѣ които ще послѣдватъ.

Наддаваньето ще почне отъ оцѣнката.

Интерессюущитѣ се могжтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Провадия, 8-й Априлъ 1892 г.

Помощ. Сждебенъ Приставъ: **Ивановъ.**

(3—237—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 547

Подписанний, В. Баллиевъ, Помощ. Сждебенъ Приставъ при Варненский Окр. Сждъ, на П окол. участъкъ, на основание чл. чл. 903—940 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ еднократното публикувание настоящето въ вѣстникъ „Черно Море“ на 9 идущий Май часътъ по 9 прѣдъ обѣдъ при табахната въ г. Варна ще продавамъ слѣдующитѣ движими имущества, принадлѣжащи на Стойко Желѣзовъ отъ с Гевреклеръ, а тѣ сж: 1) 2 коня по на 7 години червени отъ 100 и 110 оцѣнени всичко 210 лева; 2). Една каруца желѣзна, заедно съ копjумитѣ и дизгинитѣ и оцѣнени 80 лева; 3). Единъ чифтъ волове по на 8 год. сиви оцѣнени 140 л. 4). 2 крави по на 4 и 5 години бѣла и черна оцѣнени 80 лева; 5). 30 овци сагмалъ за доенье оцѣнени 150 лева.

Тѣзи имущества ще се продаджтъ за удовлетворение искътъ на Юрданъ Д. Гайтанджиевъ повѣр. на Куцаръ Петровъ отъ с. Какарджа, по испълнителний листъ No 744 отъ 12 Мартъ 1891 год. на Ковлуджанский мировий сждъ състоящъ се отъ 689 л и 20 ст. особно водение дѣлото и разноскитѣ по испълнението

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката горѣ.

Интересующитѣ се могжтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присжтственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

Гр. Варна. 20 Априлий 1892 г.

П. Сждебенъ Приставъ: **В. Балиевъ.**

(1 - 243—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 826

Подписанний П. Костовъ П. Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр Сждъ на 2 Добричский участъкъ съгласно чл. 1004, 1007, 1009 1017, 1021, 1022, 1025 и 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че послѣ двѣ недѣли отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуванье настоящето въ вѣстникъ „Черно Море“ до 31 день ще се продължи въ канцеларията ми въ гр. Добричъ публичната продажба на една нива отъ (I) единъ декаръ (7) седемъ ара и 85 квад. метра, называема вѣхтия Панаирский пжтъ находяща се въ синора на с. Геленджикъ (Добричска околия) до съсѣди: Низамъ Мустаф и пжтъ. Оцѣнена за 170 лева.

Тая нива е на Крæстю Момчиловъ, отъ с. Геленджикъ, а се продава за исплащание дългътъ му по испълнителнийтъ листъ № 2035.

Желающитѣ да ж купжтъ могжтъ прѣзъ работното врѣме да дохаждатъ и наддаватъ.

Гр. Добричъ, 14 Мартъ 1892 год

2-й П. Сждеб. Приставъ **П. Костовъ.**

(3—230—1)

Печатница на Христо Н. Войниковъ — Варна.